11/03/2020

Τοποθέτηση Μητροπολίτου Μόρφου για τον Κορωνοϊό

Εκκλησία της Κύπρου / Ι.Μ. Μόρφου

ΕΠΙΚΑΙΡΗ ΤΟΠΟΘΕΤΗΣΗ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΟΥ ΜΟΡΦΟΥ ΓΙΑ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΕΣ ΑΚΟΛΟΥΘΙΕΣ ΚΑΙ ΚΟΡΩΝΟΪΟ ΠΡΟΣ ΤΟ ΧΡΙΣΤΕΠΩΝΥΜΟ ΠΛΗΡΩΜΑ ΤΗΣ ΙΕΡΑΣ ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ ΜΟΡΦΟΥ με θέμα: "ΘΕΙΑ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ, ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΕΣ ΑΚΟΛΟΥΘΙΕΣ ΚΑΙ ΚΟΡΩΝΟΪΟΣ", όπου, καθώς χαρακτηριστικά αναφέρεται:

"Πατέρες μου καὶ ἀδελφοί, ἀσφαλῶς καὶ στὴν παρούσα δοκιμασία δὲν εἴμαστε μόνοι μας, ἀλλὰ πάντοτε κάτω ἀπὸ τὴν πατρικὴ πρόνοια τοῦ Θεοῦ. Τώρα εἶναι ἡ ὥρα τῆς Ὀρθοδόξου πίστεως καὶ τῆς ὁμολογίας. Καὶ στὴ δοκιμασία αὐτή, καλούμαστε γιὰ ἀκόμη μιὰ φορά, ὡς Ὀρθόδοξοι καὶ Ἕλληνες τῆς Κύπρου, νὰ ἐπιβεβαιώσουμε τὸν λόγο τοῦ Κυρίου, «ἰδοὺ δίδωμι ὑμῖν τὴν ἐξουσίαν τοῦ πατεῖν ἐπάνω ὄφεων καὶ σκορπίων καὶ ἐπὶ πᾶσαν τὴν δύναμιν τοῦ ἐχθροῦ καὶ οὐδὲν ὑμᾶς οὐ μὴ ἀδικήσῃ» (Λουκ. 10, 19). Γιατί, καὶ κατὰ τὸν ποιητὴ Γ. Σεφέρη, «στὴν Κύπρο (καὶ σὲ κάθε Ὀρθόδοξο τόπο) λείτουργεῖ ἀκόμη τὸ θαῦμα»".

Σε άλλο σημείο, αναφέρεται:

"Ἡ Θεία Λειτουργία, δηλαδὴ τὸ Μυστήριο τῆς Θείας Εὐχαριστίας, ἀλλὰ καὶ ὁποιοδήποτε Μυστήριο τῆς Ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας, ποὺ τελοῦνται μὲ τὴ συνάθροιση τῶν πιστῶν ἐπὶ τὸ αὐτό, μέσα στὸ πλαίσιο τῆς λατρείας τοῦ μόνου Ἀληθινοῦ Τριαδικοῦ Θεοῦ, ἀκολουθώντας τὴν θεοπαράδοτη ἐντολὴ

τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ποὺ εἶπε, «τοῦτο (τὸ Μυστήριο τῆς Εὐχαριστίας) ποιεῖτε εἰς τὴν ἐμὴν ἀνάμνησιν», καθὼς καὶ τὴν ἀνέκαθεν λειτουργικὴ πράξη τῆς Ἐκκλησίας, δὲν μποροῦν νὰ ὑποβιβαστοῦν καὶ νὰ θεωρηθοῦν ὡς ἁπλὲς συναθροίσεις ἀνθρώπων”.

ΔΙΑΒΑΣΤΕ ΑΝΑΛΥΤΙΚΑ:

Μὲ ἀφορμὴ τὴν ὑπέρμετρη ἀνησυχία, ποὺ ἔχει ἐκδηλωθεῖ τὶς μέρες αὐτὲς καὶ τὸ συναφὲς κλίμα, ἕνεκα τῆς ἐπισήμανσης κρουσμάτων τῆς μεταδοτικῆς ἀσθένειας τοῦ λεγομένου κορωνοϊοῦ καὶ στὴν Κύπρο μας, θὰ ἐπιθυμούσαμε νὰ μεταφέρουμε στὸ χριστεπώνυμο πλήρωμα τῆς καθ᾽ ἡμᾶς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Μόρφου τὰ ἑξῆς.

Καταρχήν, ὅπως ἀναφέρουμε καὶ σὲ πρόσφατη Ἐγκύκλιό μας, «ἕνεκα τῆς πλήθυνσης τῶν ἁμαρτιῶν μας καὶ τῆς συνεπαγομένης αὔξησης τῆς πειρασμικῆς ἐνέργειας στὸν κόσμο, ἔχουν συναυξηθεῖ καὶ οἱ ποικίλες ἀσθένειες, ἀσφαλῶς κατὰ παραχώρηση Θεοῦ, ποὺ ἐπιτρέπει τὶς ὅποιες δοκιμασίες γιὰ νὰ μᾶς ὁδηγήσει σὲ μετάνοια καὶ ἐπιστροφὴ στὸ θέλημά Του... Ἀλλὰ ἡ Ἐκκλησία μας μᾶς δίνει πολλὰ ὅπλα πνευματικά, γιὰ νὰ ἀμυνθοῦμε ἐνώπιον καὶ τῆς ἀσθένειας αὐτῆς, ἀλλὰ καὶ κάθε δοκιμασίας, καὶ νὰ ἐξιλεώσουμε τὴν ἀγαθότητά Του. Πρώτιστο ὅπλο ἡ εἰλικρινής μας μετάνοια καὶ Ἐξομολόγηση, καὶ ἡ διόρθωση τῆς ἁμαρτωλῆς μας ζωῆς. Καὶ μαζί, ἡ θερμὴ προσευχὴ γιὰ ὅλο τὸν κόσμο, γιὰ τὸν παναθρώπινο πόνο, ἡ ἐλεημοσύνη, ἡ συγχωρητικότητα τῶν ἄλλων, ἡ ἀγάπη, ἡ ἐνάρετη ζωή, ἡ ἐνσυνείδητη μετοχὴ στὴν Θεία Κοινωνία...».

Ἡ Θεία Λειτουργία, δηλαδὴ τὸ Μυστήριο τῆς Θείας Εὐχαριστίας, ἀλλὰ καὶ ὁποιοδήποτε Μυστήριο τῆς Ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας, ποὺ τελοῦνται μὲ τὴ συνάθροιση τῶν πιστῶν ἐπὶ τὸ αὐτό, μέσα στὸ πλαίσιο τῆς λατρείας τοῦ μόνου Ἀληθινοῦ Τριαδικοῦ Θεοῦ, ἀκολουθώντας τὴν θεοπαράδοτη ἐντολὴ τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ποὺ εἶπε, «τοῦτο (τὸ Μυστήριο τῆς Εὐχαριστίας) ποιεῖτε εἰς τὴν ἐμὴν ἀνάμνησιν», καθὼς καὶ τὴν ἀνέκαθεν λειτουργικὴ πράξη τῆς Ἐκκλησίας, δὲν μποροῦν νὰ ὑποβιβαστοῦν καὶ νὰ θεωρηθοῦν ὡς ἁπλὲς συναθροίσεις ἀνθρώπων. Μάλιστα ὁ ἴδιος ὁ Κύριος τῆς ζωῆς καὶ τοῦ θανάτου Ἰησοῦς Χριστὸς μᾶς λέει στὸ ἱερὸ Εὐαγγέλιό Του ὅτι, «οὗ γὰρ εἰσὶ δύο ἢ τρεῖς συνηγμένοι εἰς τὸ ἐμὸν ὄνομα, ἐκεῖ εἰμι ἐν μέσῳ αὐτῶν» (Ματθ. 18,20) καί, «ὁ τρώγων μου τὴν σάρκα καὶ πίνων μου τὸ αἷμα ἔχει ζωὴν αἰώνιον, καὶ ἐγὼ ἀναστήσω αὐτὸν ἐν τῇ ἐσχάτῃ ἡμέρᾳ» (Ἰω. 6,54). Καὶ ἡ Θεία Κοινωνία, αὐτὸ δηλαδὴ τὸ Σῶμα καὶ τὸ Αἷμα τοῦ Χριστοῦ μας, ποὺ μυστικὰ ἀλλὰ πραγματικὰ θυσιάζεται χάριν τῶν πιστῶν σὲ κάθε Θεία Λειτουργία, ὄχι μόνο εἶναι ἀδύνατον νὰ εἶναι μεταδοτικὸ ὁποιασδήποτε μολυσματικῆς-λοιμικῆς ἀσθένειας, ἀλλὰ σὲ ὅσους προσέρχονται σ᾽αὐτὸ μὲ πίστη καὶ τὴν κατάλληλη προετοιμασία, χορηγεῖ ὑγεία ψυχῆς καὶ σώματος καὶ γίνεται «εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν καὶ ζωὴν τὴν αἰώνιον».

Ἐπίσης, ἐπισημαίνουμε στοὺς ἱερεῖς καὶ τὸν λαὸ τῆς Μητροπόλεώς μας τὸν πατρικὸ λόγο τοῦ Κυρίου μας σὲ ἀσθενεῖς καὶ ὑγιεῖς, ἁμαρτωλοὺς καὶ δικαίους, «τὸν ἐρχόμενον πρός με οὐ μὴ ἐκβάλω ἔξω» (Ἰω. 6,37). Ὁ Κύριος δὲν ἀποδιώκει κανέναν ἀπὸ τὴν Ἐκκλησία Του, ἀλλὰ δέχεται ὅλους ποὺ προσέρχονται σ᾽ Αὐτόν.

Πατέρες μου καὶ ἀδελφοί, ἀσφαλῶς καὶ στὴν παρούσα δοκιμασία δὲν εἴμαστε μόνοι μας, ἀλλὰ πάντοτε κάτω ἀπὸ τὴν πατρικὴ πρόνοια τοῦ Θεοῦ. Τώρα εἶναι ἡ ὥρα τῆς Ὀρθοδόξου πίστεως καὶ τῆς ὁμολογίας. Καὶ στὴ δοκιμασία αὐτή, καλούμαστε γιὰ ἀκόμη μιὰ φορά, ὡς Ὀρθόδοξοι καὶ Ἕλληνες τῆς Κύπρου, νὰ ἐπιβεβαιώσουμε τὸν λόγο τοῦ Κυρίου, «ἰδοὺ δίδωμι ὑμῖν τὴν ἐξουσίαν τοῦ πατεῖν ἐπάνω ὄφεων καὶ σκορπίων καὶ ἐπὶ πᾶσαν τὴν δύναμιν τοῦ ἐχθροῦ καὶ οὐδὲν ὑμᾶς οὐ μὴ ἀδικήσῃ» (Λουκ. 10, 19). Γιατί, καὶ κατὰ τὸν ποιητὴ Γ. Σεφέρη, «στὴν Κύπρο (καὶ σὲ κάθε Ὀρθόδοξο τόπο) λείτουργεῖ ἀκόμη τὸ θαῦμα»…

Καλὸ στάδιο, καλὴ Ἀνάσταση, καὶ ὁ ὅσιος Νικηφόρος ὁ Λεπρὸς βοήθεια σὲ ὅλους.

Μετ’ εὐχῶν
Ὁ Μητροπολίτης
†Ο Μόρφου Νεόφυτος